

Nr 192

Lag

om ändring i lagen (1938: 274) om rätt till jakt;

given Stockholms slott den 6 maj 1970.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 21, 22, 30, 31, 34 och 36 §§ lagen (1938: 274) om rätt till jakt skall ha nedan angivna lydelse.

21 §.

Lös hund må ej medtagas eller insläppas i annans hägnade jaktpark eller djurgård; sker det, får jakträttsinnehavaren taga och behålla hunden.

22 §.²

Löper hund lös i mark där villebråd finnes, äger jakträttsinnehavaren eller hans folk rätt att upptaga hunden. Det åligger den som sålunda upptagit hund att därom ofördröjligen underrätta hundens ägare eller innehavare eller, om denne är okänd eller icke kan träffas, polismyndigheten i orten. Den som vill återfå upptagen hund skall lösa den med femtio kronor, om hunden upptagits under tiden den 1 mars—den 20 augusti, och med tjugofem kronor i annat fall samt utgiva ersättning för hundens föda och övriga kostnader. Har ej ägaren eller innehavaren löst hunden inom en vecka efter det han underrättades om upptagandet eller inom två veckor efter det polismyndigheten underrättades, får jakträttsinnehavaren behålla hunden. Väcker han inom en månad efter utgången av nu angiven tid talan om att i stället erhålla lösen, är hundens ägare eller innehavare skyldig att utgiva sådan enligt förut angivna grunder.

Jagar eller — — — å villebrådsbeståndet.

Låter hund — — — nyss sagts.

30 §.²

Begår någon brott som avses i 28 eller 29 § skall villebråd som han olovligt dödat, fångat eller tillägnat sig eller fallvilt som han tillvaratagit, i den mån sådant byte ej frantagits honom enligt 31 § första stycket, förklaras förverkat, om det ej är uppenbart obilligt.

I stället för villebrådet eller fallviltet kan dess värde förklaras förverkat.

Var det — — — jaktberättigade personer.

Med förverkat — — — 2 mom.

Vapen, ammunition, annat jaktredskap och hund som använts eller med-

¹ Prop. 1970: 32, 3LU 25, rskr 147.

² Senaste lydelse 1967: 616.

förts som hjälpmedel vid brott som avses i 28 § eller 29 § 1 mom. få förklaras förverkade, om det är påkallat till förebyggande av brott eller eljest särskilda skäl föreligga.

I stället för hjälpmedlet kan dess värde förklaras förverkat.

31 §.¹

Anträffas å bar gärning någon som olovligt jagar å annans jaktområde, må jakträttsinnehavaren eller den som äger, innehar eller vårdar marken så ock deras folk i fall som avses i 30 § tredje stycket frantaga den jagande jaktbytet och eljest taga detta i beslag ävensom beslagtagna vapen, ammunition, annat jaktredskap och hund.

Å område där jakträtt tillkommer kronan liksom å de till lapparnas uteslutande begagnande anvisade områdena tillkomme rätt att taga jaktbyte och annan i första stycket avsedd egendom i beslag polisman och med polismands befogenhet utrustad ordningsvakt för jaktbevakning ävensom personal vid domänverket och vid tullverkets kust- eller gränsbevakning samt lappfogde och tillsynsman vid lappväsendet.

Vad i första och andra styckena är stadgat om den som olovligt jagar å annans jaktområde gälle ock i fråga om den som å bar gärning beträdes med jakt, som enligt 29 § 1 mom. första stycket är att anse såsom olovlig, eller med sådant tillvaratagande eller tillägnande, för vilket han enligt 29 § 1 mom. andra stycket skall straffas såsom för olovlig jakt; och skola, där fråga är om djur som jämlikt bestämmelserna i 18 § tillkommer kronan, de i andra stycket här ovan omförmälda personerna äga att utöva där avsedd rätt jämväl å område, där jakträtten tillkommer annan än kronan.

Har egendom tagits i beslag, skall anmälan därom göras till vederbörande polis- eller åklagarmyndighet. Den som erhållit sådan anmälan har att förfara som om han själv gjort beslaget.

34 §.²

Allmän åklagare äge föra talan i fråga om olovlig jakt å område som avses i 5 § 2 mom. så ock å brott varom förmäles i 33 § fjärde stycket denna lag.

Sker intrång — — — detta verk.

I övrigt — — — allmän synpunkt.

Såsom målsägande — — — jaktberättigad person.

Innefatta föreskrifter — — — bestämmelse gällande.

36 §.

1 mom. Av böter som ådömas enligt denna lag ävensom av behållna försäljningssumman av förverkat viltbråd eller fallvilt, varom sägs i 30 § fjärde stycket, och av hjälpmedel, varom sägs i 30 § femte stycket, eller av belopp som må ha förklarats förverkat i stället för dylik egendom tillfalle hälften jaktvårdsfonden och återstoden kronan.

2 mom. Där i — — — lämpligt sätt.

Annan förverkad egendom som avses i denna paragraf skall försäljas å offentlig auktion; dock att, där förverkat redskap utgöres av skjutvapen eller är sådant som icke må användas till jakt eller fångst, med detsamma skall förfaras på sätt Konungen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1970.

Bestämmelserna i 30 § femte stycket gäller ej i fråga om brott som begåtts

¹ Senaste lydelse 1964: 194.

² Senaste lydelse 1967: 616.

före ikraftträdandet. I sådant fall gäller fortfarande 31 § 1 mom. tredje stycket samt 36 § 1 mom. andra stycket och 2 mom. andra stycket i deras äldre lydelse.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 6 maj 1970.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Jordbruksdepartementet)

INGEMUND BENGTTSSON

